

Tema Ronja Rövardotter

Textuniversum

Ett utvecklingsarbete utifrån boken Ronja Rövardotter av Astrid Lindgren, VT 2019.

Lärare Anneli Wahlsten och Anki Källman,

samt 38 elever i åk 3 i Mullsjö

i samarbete med

docent Anette Svensson på JU.

Inspiration om ingångar i texten och lektionsidéer av Anne-Marie Körling, korlingsord.se,

lärare, författare och Sveriges läsambassadör 2015-2017.

Vargsången

TEXTUNIVERSUM

När (delar av) samma berättelse återfinns i olika versioner och/eller i olika medier kan de sägas utgöra ett textuniversum

Kärntext

Re-presentationer (omarbetningar)

remakes – berättelsen görs igen, t.ex. filmatiseringar (nära kärntexten, små ändringar)

makeovers – berättelsen görs om, t.ex. variationsberättelser och fanfiktion (stora ändringar)

faction – berättelsen ger sken av att vara icke-fiktiv

Birk och Ronja. Bild: Stefan Lindblom/SCANPIX

Välkommen in i äventyret om Ronja Rövardotter!

Vi kommer att lära känna Ronja Rövardotter och hennes vän Birk. När vi läser boken upplever vi den på flera olika sätt. Vi lär oss om mod, vänskap och fred.

Ronja älskar att upptäcka naturen. Vi hämtar inspiration ur boken Ronja Rövardotter för att arbeta med naturen och vår miljö. Vi lär känna författaren Astrid Lindgren ännu mer.

Vi lär oss massor av nya ord när vi läser Ronja. Vi är nyfikna och ställer frågor!

Tema

Ronja Rövardotter

ABC-huset VT -19

Mål i värdegrunden, NO, SO, SV/SVA, idrott, bild, matematik, teknik och musik:

- Vi firar Världsbokdagen! Vi har bokbytardag! Vi är läskompisar!
- Hur kan vi göra för att vara rädda om vår miljö och varandra? Varför ska vi inte slänga mat? Vad händer med våra sopor? Vi har en skräpplockardag. Vi källsorterar.
- Vad är mod? Är Ronja modig? Hur märks det i boken?
- Vi samtalar om vänskap, mod och fred. Vi övar på att samarbeta på olika sätt och förstår varför det är viktigt. Hur märker vi det i boken?
- Vi följer årstiderna i boken om Ronja. Vi följer våren och försommaren i Mullsjö. Vi lär oss om växter, grodyngel, fåglar och träd i vår närhet.
- Hur lekte barn förr i tiden? Vad lekte Ronja med? Hur leker barn nu?
- Vilken tidsålder är det i boken? Hur märker vi det?
- Vilken teknik finns runt omkring Ronja? Vilken teknik finns hos oss? Vilken teknik finns på det företag i Mullsjö du ska få besöka i vår?
- När vi läser Ronja får vi inspiration att skriva egna texter av olika slag.
- Ronja lär sig tidigt att sjunga och att dansa. Vi sjunger varg-sången och rövarsången. Kan vi komma på en Ronja och Birk-dans?

Författaren Astrid Lindgren
© Jacob Forsell

I temat kommer vi att samarbeta med Anette Svensson, forskare på Jönköping University. Vi utvecklar förståelsen av texten genom att arbeta med texten och "textuniversum" på olika sätt. Vi får idéer och inspiration om undervisning av Anne-Marie Körling, lärare, författare, föreläsare och Sveriges Läsambassadör 2015-2017.

Stort
ämnesövergripande
tema...

Lärarens högläsning med textsamtal

Före texten:

- ▶ Tre ord att göra meningar av
- ▶ En mening ur texten att leka med och byta ut ord i.

Under högläsningen:

- ▶ Alla ser texten projicerad på storbild.
- ▶ Vi låter som orden i texten.
- ▶ Vi gör miniteatrar av korta stycken i texten.
- ▶ Vi fångar favoritmeningar som visar mod, vänskap och kärlek till naturen.
- ▶ Vi går i karaktärernas fotspår.

Efter högläsningen:

- ▶ Träna läsflyt på en kopia av en sida ur texten.
- ▶ Skriva pratbubblor, tankebubblor till en bild.
- ▶ Ringa in en viss ordklass, ord stavade på ett visst sätt.
- ▶ Stryk under/ringa in den längsta meningen, längsta ordet...

Tre ord före texten...

En lektionsidé av Anne-Marie Körling.

- Vi prövar att läsa de tre orden och att säga dem med arg, glad, bestämd och viskande röst.
- Vi prövar att göra egna meningar där orden finns med.

- ▶ åskväder
- ▶ födde barn
- ▶ Vildvitrör

Därefter högläser vi den första sidan ur Ronja Rövardotter och hör orden i Astrid Lindgrens text.

Vi har letat efter favoritmeningar i texten och läst upp dem för varandra. Idé A-M Körling

Utifrån favoritmeningarna har vi sedan tolkat texten och gjort en dans, en dikt eller en akvarell i olika grupper.

Zuzia

Ronja Rövardotter av Astrid Lindgren

Om vänskap, kärlek till naturen, mod och fred.

s. 5 Den natten då Ronja föddes gick skän över bergen, ja, det var en åsknatt så att allt oknytt som höll till i Mattisskogen förskrämt kröp undan i sina hålor och gömställen, bara de grymma vildvittrorna gillade åskväder mer än alla andra väder och flog med ljud och skrik runt rövarborgen på Mattisberget. Det störde Lovis som låg där inne och skulle föda barn, och hon sa till Mattis: Skräm våg grönvittrorna, så här blir tyst, annars hör jag inte vad jag sjunger. Ungen skulle troligen bli av en gladare sort om den kom till jorden under sång.

s. 10 Ja, nog hade skän slagit ner och det med besked, så mycket såg man när morgonen kom. Den uråldriga Mattisborgen högt upp på Mattisberget hade rämnat mitt itu.

s. 18 "Och så gick Ronja. Hon förstod snart hur dum hon hade varit, hur kunde hon tro att stora stensalen var hela världen? Inte ens den våldiga Mattisborgen var hela världen. Inte ens det höga Mattisberget var hela världen, nej, världen var större än så. Den var så att man tappade andan. Visst hade hon hört Mattis och Lovis tala om vad som fanns utanför Mattisborgen, älven hade de talat om.

Men inte förrän hon nu såg hur den med vilda forar kom bristande fram djupt under Mattisberget förstod hon vad älvar var. Skogen hade de talat om. Men inte förrän hon nu såg den så mörk och underlig med alla sina samsvängande träd förstod hon vad skogar var, och hon skrattade tyst bara för att älvar och skogar fanns hon kunde knappt tro det, tänk att stora träd och stora vatten fanns och var levande, måste man inte skratta då?"

s. 20 "Hennes fötter kändes så glada och fria när de fick plaska och ännu gladare när de fick klättra. Runt tjärnen fanns stora mossiga stenblock att klättra på och granar och tallar att klänga i."

s. 24 Och under dagar som kom gjorde Ronja inget annat än aktade sej för det som var farligt och övade sej att inte vara rädd. Trilla i älven skulle hon äta sig för, hade Mattis sagt, därför skutade hon med liv och lust på de hala stenarna på bänkarna där det brusade som allra värst. Ronja aktade sej och övade sej mer än Mattis och Lovis visstom och blev till slut som ett friskt litet djur, vilt och stark och inte rädd för någonting. Inte för gräddvägar, inte för vildvittror, inte förrän på vilt i skogen övade hon för att ramla i älven.

s. 26 "Ronja höll till i skogen som hon brukade. Där var så stilla nu, men också höstkogen!" Lyktes henne god ätt vara i. Markens mossor var fuktiga och gröna och mjuka under hennes bara fötter, där luktade det fuktigt så skönt, och trädens grenar glänste av vata. Ofta regnade det. Hon tyckte om att sitta hopkrupen under den låga gran och höra det stilla droppandet utanför. Ibland vråkte det ner, så att hela skogen susade av regn, den tyckte hon också om, inte många djur syntes till. Hennes övningar höll sej inne i lyan. Men ibland i skynningen såg hon algar komma blivande och bländande väntar som betade mellan träden."

s. 92 "Jag har väntat länge, sa han. Ronja kände hur en liten fröjd sprett upp inom henne, tänk att ha en bror som hade väntat länge för henne! skall! "Och jag då", sa hon. "Jag har väntat ända sen jag kom loss från rumplissarna."

s. 97 "Jag kommer med boken och lite av varje, sa Ronja. Och det löftet höll hon. I tidiga morgnar så länge vintern varade mötte hon Birk nere i karlarälven och höll honom vid liv med mat ur Lovis vissthuskammare.

"En rövar tar utan att fråga och utan lov, så passa här jag äntligen lärt mig!" sa Ronja. "Och nu gör jag som ja har blivit lärd. Så bara är det!" s. 98 "Ja, snällt till mig! aldrig har sett på mus!" hur många gånger tänkte du rådda mitt liv, södra mig? "Lika många gånger som du räddar mig", sa Ronja. "Det är bara så att vi inte klarar oss utan varann. Det har jag förstött nu." "Ja, så är det, sa Birk". Sen får Mattis och Ronja tycka som de vill."

s. 103 "Och så kom våren som ett jubelskrik över skogarna kring Mattisborgen. Snön smälte. Den rann i strömmar nerför alla bergslökar och sökte sej till älven. Och älven röt och skummade av värma och spång med alla sina forar och fall en våren vilde sång som aldrig tystnade." Och äntligen skulde Ronja till sin skog som hon så mycket hade längtat efter."

"Jag har väntat länge", sa han och om igen kände hon den lilla fröjden spritta till i henne förra att hon hade en bror som väntade och ville att hon skulle komma." "Jag måste skrika ett vilt skrik!" skrek hon. "Hör du hör väl våren?"

s. 105 De stod tysta en stund och hörde hur det susstrade och susade och brummade och sjöng och susade i deras skog. I alla träd och alla veten och alla grönor när levde det, överallt ljud vårens friska, vilda sång.

s. 106 "Här sats de där stilla och var i våren. De hörde kullrast och gick spreta och galo så att det fylde hela skogen. Hylföda råvinter kullrasten och alla grönor när levde det, överallt ljud vårens friska, vilda sång.

s. 131 "Kom och hämta din son", sa Mattis. Men mej kan du inte ge tillbaka något barn. För jag har inget." "Men det har jag" skrek Lovis med en röst så att kråkorna lyfte från murkrönet. "Och det barnet ska jag ha tillbaka, förstå du, Borka! Nu!"

s. 154 "Tidigt nästa morgon gav de sej ner till älven för att se om de hade fått fisk i nätet." "Fisk måste tas upp innan göken gal", sa Ronja. Hon hoppade muntert på stigen framför Birk. En smal liten stig var det, den vindlade brant utför bergsidan genom en skog av unga björkar. Ronja kände de spända björklöven dofta, det luktade gott, det luktade vår, och sådant blev hon glad av, därför hoppade hon."

s. 176 Och de vandrade genom skogen, de höll varann i hand och de talade mycket, glada och upprymda som de var efter all skräck. Det hade börjat skymma nu, en vacker sommarkväll var det, och de talade om hur härligt man kunde ha det, även om vildvittror fanns. Hur skönt det var att leva i skogen frihet."

s. 188 "Men vittrorna letade i raseri. Var fanns de små människorna? Men Ronja och Birk var redan långt borta och hörde inte tjuten längre." "Och fastän ingen av dem kunde höra ett ord, talade de med varann. Om sådant som måste säjas innan det var för sent. Om hur bra det vara att älska någon så att man inte behövde vara rädd ens för det svåraste, det talade de om fast ingen av dem hörde ett enda ord. Men sedan talade de inte mer. De bra höll om varann och blundade."

s. 199 "Det är ett enda hopbak av soluppgångar och blåbärssis fulla med blåbär och fräknarna som du har på armarna och månluset över älven om kvällarna och stjärnhimlarna och skogen i middagsstetten, när solen skiner på tallarna, och små kvällsregn och sånt där och ekorrar och råvar och harar och algar och alla vildhästar som vi känner, och när vi simmar och när vi rider i skogen, ja, du hör att det är ett helt hopbak av allt som är sommar! Du är en bra sommarbakerska, sa Birk. Fortsätt med det!"

"Livet är en sak som man måste vara rädd om." Favoriten av alla favoriter! ♥

s. 216 "Mattis och Borka borde försona sej, innan det var för sent. Sa Skalle-Per."

s. 223 "Och under kvällen gång blev Mattis och Borka mer och mer bröder. Ömsom skrattande och ömsom gråtande satt de intill varann vid långbordet och kom ihåg sin barndom, när de tillsammans hade jagat råttor i gamla svinhuset. En lång svår tid hade ingen Ronja och ingen Birk skattat i Mattisborgen, och Mattis och Borka hade ännu knappt hunnit vänja sej vid lyckan att ha dem henne igen. Därför var detta skratt som den livligaste musik i deras öron."

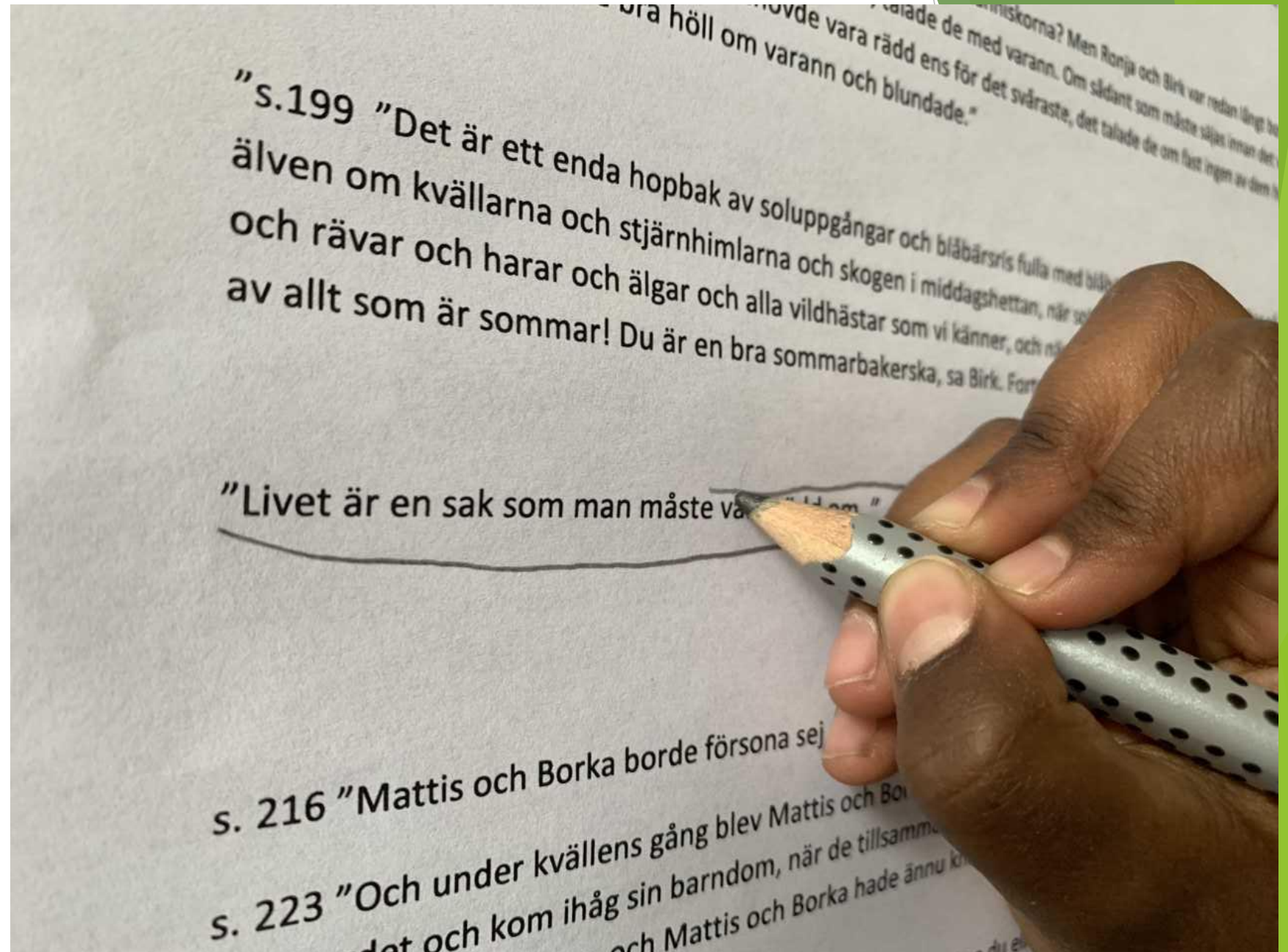
s. 217 "Det lugnar mitt gamla hjärta, sa Skalle-Per, "att varken du eller Birk vil bli rövarer."

s. 236 "Tidig morgon är det. Som jordens första morgon så skön! Nybyggarna i Björngrottan, här kommer de vandrande genom sin skog, och runt om dem är all vårens härlighet. I alla träd och alla vatten och alla gröna snår lever det, det kvittrar och susar och brummar och sjunger och sorlar, över allt hörs vårens friska vilda sång." "Bli inte rädd Birk, sa Ronja. Nu kommer mitt vårskrik! Och hon skrek, gällt som en fågel, ett jubelskrik så att det hördes långt bort i skogen."

Varje elev ringar in
sina egna
favoritmeningar.

De blir underlag för
en dikt, en akvarell
eller en dans.

”Livet är en
sak man
måste vara
rädd om.”

Mod, kärlek till naturen, vänskap och den lilla freden...

s. 20 "Hennes fötter kändes så glada och fria när de fick plaska och ännu gladare när de fick klättra på och granar och tallar att klänga i."

s. 24 Och under dagar som kom gjorde Ronja inget annat än aktade sej för det som var farligt och övade sej att inte vara rädd. Trilla i älven skulle hon akta sig för, hade Mattis sagt, därför skuttade hon med liv och lust på de hala stenarna på älvkanten där det brusade som allra värst. Ronja aktade sej och övade sej mer än Mattis och Lovis visste om och blev till sist som ett friskt litet djur, vig och stark och inte rädd för någting. Inte för grådvägar, inte för vildvittror, inte för att gå vilse i skogen och inte för att ramlar i älven.

s. 68 "Ronja höll till i skogen som hon brukade. Där var så stilla nu, men också höstkogen tycktes henne god att vara i. Markens mossor var fuktiga och gröna och mjuka under hennes bara fötter, där luktade det höst så skönt, och trädens grenar glänste av väta. Ofta regnade det. Hon tyckte om att sitta hopkrupen under en tät gran och höra det stilla droppandet utanför. Ibland vräkte det ner, så att hela skogen susade av regn, det tyckte hon också om. Inte många djur syntes till. Hennes rävar höll sej inne i lyan. Men ibland i skymningen såg hon älgar komma klivande och ibland vildhästar som betade mellan träden."

s. 92 "Jag har väntat länge, sa han. Ronja kände hur en liten fröjd spratt upp inom henne, tänk att ha en bror som hade väntat länge för hennes skull! "Och jag då", sa hon. "Jag har väntat ända sen ja g kom loss från rumpnissarna."

s. 97 "Jag kommer med luska och lite av varje, sa Ronja. Och det löftet höll hon. I tidiga morgnar så länge vintern varade mötte hon Birk nere i källarvalven och höll honom vid liv med mat ur Lovis vishuskammare."

"En rövare tar utan att fråga och utan lov, så passa har jag äntligen lärt mej" sa Ronja. "Och nu gör jag som ja har blivit lärd. Så bara ät du!"

s. 98 "Ja, snäll så man aldrig har sett på maken! Hur många gånger tänker du rädda mitt liv, syster mi? "Lika många gånger som du räddar mitt", sa Ronja. "Det är bara så att vi inte klarar oss utan varann. Det har jag förstått nu. "Ja, så är det, sa Birk". Sen får Mattis och Borka tycka som di vill".

s. 103 "Och så kom våren som ett jubelskrik över skogarna kring Mattisborgen. Snön smälte. Den rann i strömmar nerför alla bergsidor och sökte sej till älven. Och älven röt och skummade av våryra och sjöng med alla sina forsar och fall en våren vilda sång som aldrig tystnade. "Och äntligen skulle Ronja till sin skog som hon så mycket hade längtat efter."

"Jag har väntat länge", sa han och om igen kände hon den lilla fröjden spritta till i henne föra att hon hade en bror som väntade och ville att hon skulle komma. "Jag måste skrika ett vårskrik, annars spricker jag. Hör! Du hör väl våren!"

s. 105 De stod tysta en stund och hörde hur det kvittrade och susade och brummade och sjöng och sorlade i deras skog. I alla träd och alla vatten och alla gröna snår levde det, överallt ljud vårens friska, vilda sång.

s. 107 "Länge satt de där stilla och var i våren. De hörde koltrast och gök spela och gala så att det fylldes hela skogen. Nyfödda rävingar kultrade omkring utanför sin lya ett stenkast ifrån dem. Ekorrar flängde i talltopparna, och de såg bara till att inte bli påverkade av alla ljud. En huggormshona som snart skulle föda sina ungar låg i en lya i en gammal älgstall och såg på dem med en lugn blick."

Ronja Rövardotter av Astrid Lindgren

Om vänskap, kärlek till naturen, mod och fred.

s. 5 Den natten då Ronja föddes gick åskan över bergen, ja, det var en åsknatt så att allt oknytt som höll till i Mattisborgen förskrämt kröp undan i sina hålor och gömställen, bara de grymma vildvittrorna gillade åskväder mer än alla andra väder och flög med tjut och skrik runt rövarborgen på Mattisberget. Det störde Lovis som låg där inne och skulle föda barn, och hon sa till Mattis: Skräms ihjäl grymmittrorna, så här blir tyst, annars hör jag inte vad jag sjunger. Ungen skulle troligen bli av en gladare sort om den kom till jorden under sång."

s. 10 "Ja, nog hade åskan slagit ner och det med besked, så mycket såg man när morgonen kom. Den uråldriga Mattisborgen högst upp på Mattisberget hade rämnat mitt itu."

s. 18 "Och så gick Ronja. Hon förstod snart hur dum hon hade varit, hur kunde hon tro att stora stensalen var hela världen? Inte ens den väldiga Mattisborgen var hela världen. Inte ens det höga Mattisberget var hela världen, nej, världen var större än så. Den var så att man tappade andan. Visst hade hon hört Mattis och Lovis tala om vad som fanns utanför Mattisborgen, älven hade de talat om."

Men inte förrän hon nu såg hur den med vilda forsar kom brusande fram djupt under Mattisberget förstod hon vad älven talat om. Men inte förrän hon nu såg den så mörk och underlig med alla sina susande träd förstod hon vad skogar var, och bara för att älvar och skogar fanns hon kunde knappt tro det, tänk att stora träd och stora vatten fanns och var levande då!"

s. 20 "Hennes fötter kändes så glada och fria när de fick plaska och ännu gladare när de fick klättra på och granar och tallar att klänga i." Runt tjärnen fanns st

s. 24 Och under dagar som kom gjorde Ronja inget annat än aktade sej för det som var farligt och övade sej att inte vara rädd. Ronja aktade sej och övade sej mer än Mattis och Lovis visste om och blev till sist som ett friskt litet djur, vig och stark och inte rädd för någting. Inte för grådvägar, inte för vildvittror, inte för att gå vilse i skogen och inte för att ramlar i älven.

s. 68 "Ronja höll till i skogen som hon brukade. Där var så stilla nu, men också höstkogen tycktes henne god att vara i. Markens mossor var fuktiga och gröna och mjuka under hennes bara fötter, där luktade det höst så skönt, och trädens grenar glänste av väta. Ofta regnade det. Hon tyckte om att sitta hopkrupen under en tät gran och höra det stilla droppandet utanför. Ibland vräkte det ner, så att hela skogen susade av regn, det tyckte hon också om. Inte många djur syntes till. Hennes rävar höll sej inne i lyan. Men ibland i skymningen såg hon älgar komma klivande och ibland vildhästar som betade mellan träden."

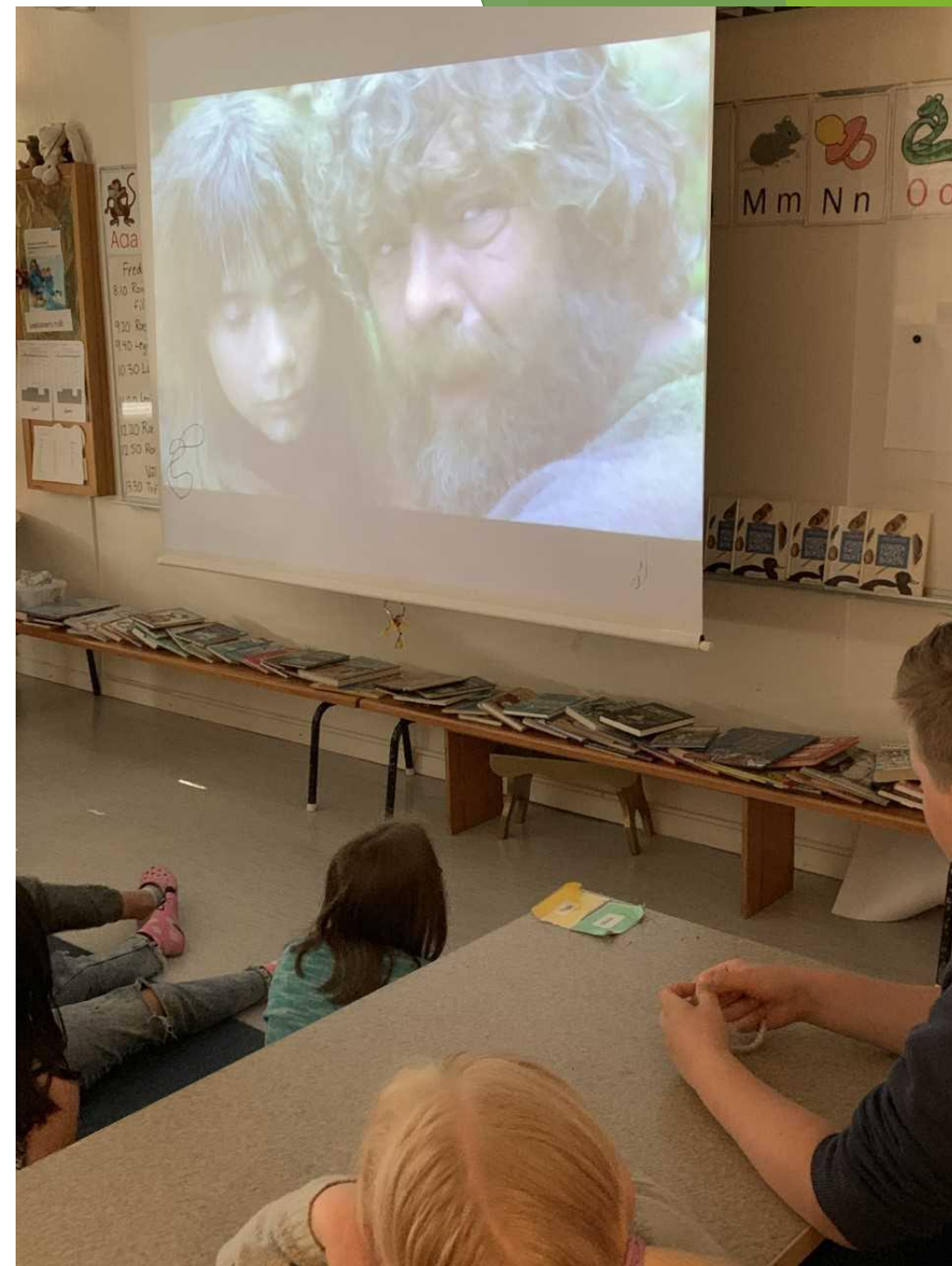
s. 92 "Jag har väntat länge, sa han. Ronja kände hur en liten fröjd spratt upp inom henne, tänk att ha en bror som hade väntat länge för hennes skull! "Och jag då", sa hon. "Jag har väntat ända sen ja g kom loss från rumpnissarna."

s. 97 "Jag kommer med luska och lite av varje, sa Ronja. Och det löftet höll hon. I tidiga morgnar mötte hon Birk nere i källarvalven och höll honom vid liv med mat ur Lovis vishuskammare."

"En rövare tar utan att fråga och utan lov, så passa har jag äntligen lärt mej" sa Ronja. "

s. 98 "Ja, snäll så man aldrig har sett på maken! Hur många gånger tänker du rädda mitt liv, syster mi? "Lika många gånger som du räddar mitt", sa Ronja. "Det är bara så att vi inte klarar oss utan varann. Det har jag förstått nu. "Ja, så är det, sa Birk". Sen får Mattis och Borka tycka som di vill".

Vissa delar ur berättelsen såg
vi även som film...

Vi lägger oss i texten!

En lektionsidé av Anne-Marie Körling.

Vi har "lagt oss i texten". Det betyder att man skriver egna ord mellan Astrid Lindgrens meningar. Det är en idé av Anne-Marie Körling.

Inget märkte han. Just nu var han ensam i världen. Då ropade Borka till honom:

"Hör du, Mattis, ska du ge mej tillbaka min son eller ska du inte?"

Svara mig! Skrek Borka.

Men Mattis bara stod där och vaggade och svarade inte. Då röt Borka:

"Ska du ge mej tillbaka min son eller ska du inte?"

Äntligen vaknade Mattis.

Han suckade.

"Visst ska jag det", sa han likgiltigt. "När du vill."

Och jag vill nu", sa Borka. "Inte när sommaren är slut utan nu!"

Undis sag Bestäm ut.

Mattis nickade.

"När du vill, har jag sagt."

Mattis blev tårögd och komode ner i marken.

Det var som om detta inte angick honom längre.

Men Borka sa med ett grin:

Och i samma stund får du tillbaka ditt barn. Byteshandel är byteshandel, sånt förstår du dej på, din fähund!"

"Jag har inget barn", sa Mattis.

Bra! sa Ronja med bästäm röst.

Borkas glada grin stocknade.

"Vad menar du med det? Är det nåt nytt sättyg som du har hittat på?"

"Kom och hämta din son", sa Mattis. "Men mej kan du inte ge tillbaka något barn. För jag har inget."

Men då hade Lovis hört nog.

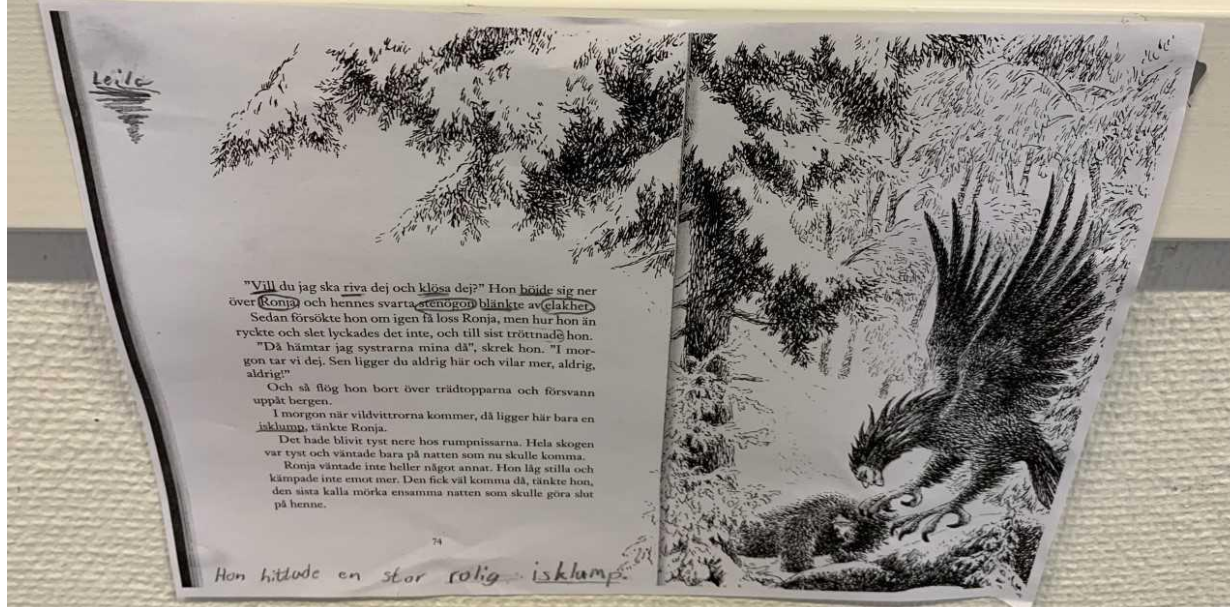
"Men det har jag", skrek Lovis med en röst så att kråkorna lyfte från murkrönet. "Och det barnet ska jag ha tillbaka, förstår du, Borka! Nu!"

A. Väst!

Vi arbetar med texten på olika sätt.
Vi gör fokusskiften. Läs mer om fokusskiften i
forskaren Catharina Tjernbergs texter,
Karlstad Universitet.

Vi har använt texten till att *lära oss om*
ordklasser – substantiv, adjektiv och verb.

Alla elever skrev en fortsättning på på Ronja Rövardotter.

- Hur tror du att livet fortsatte för Ronja och Birk?

Vi har skrivit egna texter utifrån Astrids text om Ronja. Hur kan en fortsättning på Ronja Rövardotter vara?

Ronja Rövardotter, en fortsättning.

Berätta om hur du tror att livet fortsätter för Ronja och Birk. Tänk fritt!

Berätta om en dag.

- Vad tror du händer när Ronja och Birk blir vuxna?
- Hur kommer de att kunna försörja sig?
- Hur ser man spår av mod, vänskap och kärlek till naturen?

Berättelsens tre delar

Inledning

- *Vem eller vilka handlar texten om?
- *När är det?
- *Var är det?

* Vad är målet för just den här dagen?

*Läs din text. Blunda. Försök att göra en film i huvudet av din text. Om du ser något på filmen i huvudet som inte står i texten, skriv det direkt.

Händelse

* Berätta om vad som händer. Vad är problemet? Beskriv hur det känns för huvudpersonen, huvudpersonerna.

Avslutning

- Lösning.
- * Som tur var... * Då kom...
- Hur slutar det?
- *Till slut... *Äntligen...
- *Berätta om hur huvudpersonen känner sig.
- *Läs hela din text. Blunda. Försök att göra en film i huvudet av din text. *
- *Återkoppla till det huvudpersonerna ville göra under dagen. Hur gick det?

	Stödord för mitt skrivande.	Jag checkar.	Min kamrat checkar.
Inledning			
Händelse			
Avslutning			

Kärleken till naturen...

Miljöbeskrivningar.

Ronjas vårsrik.

Vad såg vi för lärande hos eleverna under och efter projektet?

- ▶ En fördjupad förståelse av texten, Ronja Rövardotter.
- ▶ Eleverna kunde uttrycka sina egna tankar i både tal och skrift om mod, vänskap, kärlek till naturen och den lilla freden.
- ▶ Vi såg tydligt elevernas lärande då de uttryckte sina egna tankar om texten genom dans, poesi och akvarell.
- ▶ När eleverna skrev sin egen fortsättning av Ronja Rövardotter kunde vi se hur de hade levt sig in i texten under högläsning, film och skapandet av produkten och kunde ta vara på det.
- ▶ Alla elever vågade att framföra sin "produkt" inför föräldrar, skolläda och andra elever i tre föreställningar. Vi såg hur eleverna växte.
- ▶ Vi märkte hur elevernas förmåga att göra kopplingar till andra texter och omvärlden förbättrades väsentligt. De gjorde t ex spontana kopplingar mellan Greta Thunberg, Malala och Ronja Rövardotter.
- ▶ Genom hela projektet upplevde vi en stark kärlek och glädje till Ronja Rövardotter, alla olika karaktärer i boken och Astrid Lindgren.
- ▶ Vi fick en fin gemenskap i klassen genom innehållet och bearbetningen av Ronja Rövardotter.
- ▶ Vår undervisning utvecklades och blev ännu mer varierad. Det var nytt för oss att inte alla elever gör alla moment i själva produkten. Det var utvecklande för eleverna att se och uppleva varandras produktioner, särskilt genom den aktivitet de inte själva hade valt.
- ▶ Det är tydligt att alla elever; nyanlända elever, språkkämpande elever och de elever som med lätthet förstår, läser och skriver en text, gynnas i sitt lärande av denna språk- och kunskapsutvecklande undervisning.

Dikter...

Det springer vildhästar
mellan träden i skogen.
Det är dags för björnar att
vakna till liv igen
Och fiskarna plaskar i älven

Fotograf: Mariell Dahlström på Jönköpingsposten

Dans...

Fotograf: Mariell Dahlström på Jönköpingsposten

Dans...

Fotograf: Mariell Dahlström på Jönköpingsposten

Akvarell...

"Hennes fötter kändes så glada och fria när det
fick plaska"
Ur Ronja Rövardotter av Astrid Lindgren

Madeline

Citat ur Ronja Rövardotter av Astrid Lindgren.

"Ronja höll till i skogen som hon brukade. Där var så stilla nu, men också höstskogen tycktes henne god att vara i. Markens massa var fuktig och grön och mjuk under hennes bara fötter, där luktade det häst så skönt, och trädens grenar glänste av vöta. Ofta regnade det. Hon tyckte om att sitta hopkrupen under en tät grun och höra det stilla droppandet utanför."

Olivio.

"Där luktade det
höst så skönt"

"Där luktade det höst så skönt."

Ur Ranya Rävdotter av Astrid Lindgrén

Akvarell...

Tack!

"Han tyckte om att sitta hopkrupen under en
gran och höra det stilla dräppandet utanför."
Ur Ronja Röverdatter av Astrid Lindgren
Elaine